

نامه ۱۰۰ دانشجوی پلي تکنیک به حامد کرزاي رئيس دولت افغانستان

بیش از ۱۰۰ دانشجوی پلي تکنیک در نامه ای به رئیس دولت افغانستان گفت: اکنون که شرایط را برای ادامه تحصیل و فعالیت در مرزهای جغرافیایی خویش مساعد نمی بینیم آماده ایم در قبال فراهم آمدن شرایط و ایجاد زمینه تحصیل در دانشگاههای معتبر در سازندگی کشور همسایه خود بکوشیم.

چهارشنبه ۱۱ دی ۱۳۸۱

ریاست محترم دولت افغانستان جناب آقای حامد کرزاي

وظیفه خود می دانیم که به نمایندگی از جویندگان دانشو پویندگان راه آزادی و به عنوان جمعی از دانشجویان پلي تکنیک تهران شادمانی خود را از رهایی ملت افغانستان از بند جنگ، خونریزی، بی عدالتی، جهالت مابین متعصبات خرد ستیز و به تبع آن هرج و مرج داخلی بیان داریم و امیدواریم به برقراری صلح و خردورزی، این موهبت های بزرگ الهی و دستاوردهای عظیم بشری در همه منطقه باشیم. بی شک ذره ذره خاک کشور شما، گواه رنج ها و دردهای مردمانی است که سالها به جرم پی جویی عدالت و آزادی طعم تلخ جنگ و خونریزی را چشیده اند.

آنچه که امروز تحت نام افغانستان به جنابعالی و دولت متبوعتان به ارث رسیده بی گمان میراث شوم خودکامگانی است که منافع ملی و مصالح ملت افغانستان را فدای طمع ورزی ها زیاده خواهی های خود کرده بودند

لشکر کشی های ارتش سرخ شوروی، حکومت متعصبانه و جهل آمیز طالبان، از میان رفتن سرمایه های عظیم ملی، دانشگاه ها و صنایع تخریب آبادی ها شهرها روستا ها و از همه وخیم تر اندیشه ها و استعدادها فراوانی که می توانست از افغان ها چهره ای متفاوت بسازد و همچنین از مین رفتن شخصیت هایی همچون مهندس، احمد شاه مسعود، همه و همه مصیبت هایی است که مردم افغانستان در این سالیان متحمل شده اند.

البته می دانیم که هنوز هم اندیشه های پلید در پی سو استفاده از این ملت رنج دیده اند ولی اطمینان داریم که اراده پولادین ملت افغانستان این توطئه های شوم را نیز از بین خواهد برد.

ما دانشجویان ایرانی خود از بزرگترین قربانیان جنگیم نسل ما نسلی است که هشت سال جنگ و خونریزی را، که موجب از بین رفتن زیر ساخت های اجتماعی و اقتصادی کشورمان شد، در سالیان کودکی تجربه کرده است. سالهای تاریکی که آینده ای پر از ابهام و گذشته ای پر از سوال برایمان به جا گذاشته است.

امروز وظیفه می دانیم که تلاش و کوشش پدران و مادرانمان را قدر نهیم که سامانی هر چند حداقلی برای ما مهیا نموده اند، اما چه سود که برآیند رفتار های نسل گذشته شرایطی را فراهم آورده است که دانشجویان و متخصصان، نه تنها قدر نمی بینند که طر نیز می شوند، نه تنها نمی توانند حداقلی از رفاه را برای خود مهیا سازند که گاه از بدیهی ترین حقوق شهروندی نیز بی بهره اند.

آنچه که بر ما گذشت می تواند بر برادران و خواهران افغانی ما نیز بگذرد. از این روست که می خواهیم تجربیات خویش را به گوش دوستان همسایه خویش برسانیم.

جناب آفای کرزای

ما دانشجویان ایران از نسلي هستم که به دلایل مختلف حساس و مسئول تربیت شده اند . تجربه نیز نشان داده که در صورت فراهم بودن امکانات و آنگاه که غم نان و آزادي گذاشته توانا بوده ایم و اکنون که شرایط را برای ادامه تحصیل و فعالیت در مرزهای جغرافیایی خویش مساعد نمی بینیم آماده ایم در قبال فراهم آمدن شرایط و ایجاد زمینه تحصیل در دانشگاههای معتبر در سازندگی کشور همسایه خود بکوشیم .

متأسفانه سیاست خارجی کشور ما به نحوی نبود که بتواند به شکل رسمی ما را در سازندگی افغانستان سهیم سازد به همین جهت ما که همواره همزبان و همدل با مردم افغانستان بوده ایم به صورت غیر رسمی همکاری خود با دولت و ملت افغانستان را اعلام می داریم و از درگاه خداوند متعال گشوده شدن دریچه های آبادانی ، آزادي و استقلال برای کشور عزیزتان و همچنین توفیقات جنابعالی را مسئلت داریم

جمعی از دانشجویان دانشگاه صنعتی امیرکبیر
پلی تکنیک تهران

کد خبر : 1310